

גדול ביוון

פעם הדרך לחופשת בטן-גב עם סופלקי וציזקי היתה עוברת במטוסים. היום היא מתנהלת במטושים

איור: טל לזר

טון הדיבור של היוונים כשהם שואלים אותך שאלה שונה משלנו. כשאתה מזמין, למשל, סודה, הם שואלים אם אתה מעוניין בקרח בטון שנשמע כאילו הם מאוכזבים, או לא מאימינים שבאמת ביקשת את מה שביקשת.

במהלך השבוע, כשביקרנו במסעדות והגיע האוכל, הבנות שלי שלפו מצלמות, צילמו את המנות והעלו לאינסטגרם. המלצרים המקומיים לא ממש הבינו מה הביג דיל, הרי ציזקי, סופלקי וחלומי הם משהו שמכינים שם בכל מקום כבר מאות שנים, והם מעולם לא חשבו שמדובר ביצירת אמנות ששווה צילום. אני, לעומת זאת, נהניתי מכל רגע, בעיקר כי הייתי עסוק בהשוואת המחיר של הארוחה למחירים בארץ. לא הבנתי איך חמישה אנשים אוכלים ארוחה ענקית במחיר שבמסעדה ביראלי היה בקושי מספיק לטיפ. אז בזמן שהבנות צילמו את המנות, אני צילמתי את החשבון ושלחתי לחברים שנסעו לחופשה בישראל, כדי שיאכלו את הלב.

כמו באיטליה, בטורקיה ובעוד מדינות ותירות, בכל אי ביוון יש עיר עתיקה. אבל בניגוד לאתונה המפוארת מבחינה היסטורית, כאן לא מדובר בדרך כלל באתרים היסטוריים כמו הקולוסיאום או הפנתאון, מקסימום חנות מזכרות, שבה תרכוש בקנייה רגשית מחזיק מפתחות עם הסמל של לסבוס. כשתגיע לארץ לא תבין מה עבר לך בראש (אולי חצי בקבוק אווזה) כשקנית אותו.

לפני שחוזרים לארץ, הרשויות דורשות עוד בדיקת קורונה. אצלנו האירוע התקיים בבית המלון, שבו חדר ששימש כנראה למשחקי קלפים או דוק הוסב לחדר מטושים. אחד הנבדקים לא היה כנראה מרוכז דיו, או ששהה יותר מדי זמן בשמש, ובמקום להנגיש את אפו לבדיקה, הפשיל את שרוולו כדי לקבל חיטון. במהלך היממה של החזרה לארץ הוחרדה לאפי כמות אדירה של מטושים. עם החלל שכבר נפער שם, אני מרגיש שבטיסה הבאה כבר אוכל להבריח בתוך האף מוצרים שחייבים במכס. ✖

yairn@israelhayom.co.il

הזמינו קודם", ושני הג'נטלמנים יצאו מהמונית שלי ונפרדו ממני בקללות נימוסיות.

יוון, כידוע, היא מדינה שקרובה אלינו פיזית ומנטלית. ההשפעה שלנו עליהם כה גדולה, שבכל פעם שפתחתי רדיו שמעתי שיר עברי מוכר בביצוע יווני. כנראה החצופים העתיקו מאיתנו שירים כמו "תודה" של חיים משה, "אלינור" של זוהר ארגוב, "החלום המתוק" ו"הקולות של פיראוס מזכירים את חיפה". אין ישראלי שלא פוגש יווני ומשוויץ לו על התקליט היווני של פוליקה. בדרך כלל, הישראלי מופתע שהיווני לא יודע מי זה פוליקה, ולא עוזר גם כשמנסים להסביר לו: "יו נואו עיניים שלי? מיי אייזו? וואט אבאט בכפיים? אין דה הנדס? דה סינגר ווא אין דה גרופ בנזין, ניינטי פייב אוקטן". הישראלי מאוד אוהב להתגאות בכך שהוא גילה אי שאף ישראלי לא שמע עלי, ויש לו שם בית על הים ומסעדה אחת עם אוכל שכמוהו לא טעמת. הבעיה במציאת אי בלי ישראליים היא שאז אין לך שום ישראלי לספר לו שמצאת אי בלי ישראליים, ואז, בשביל מה זה טוב?

אחרי שבוע ביוון, ועל פי כמות הישראליים שפגשתי, שכל אחד מהם סיפר לי על אי בעל שם אחר, שרק הוא מכיר, קיבתי את התחושה שביוון יש שלושה-ארבעה איים, שבכל פעם פשוט מחליפים להם את השם כדי לבלבל וליצור אצל התייר תחושה של רעננות ואקסקלוסיביות. למעשה, אלוניסוס, פארוס, סריפוס, פאקסוס וסאמוס הם אותו אי. ומכיוון שישראלים יקנו כל דבר עם סיומת "וס", אפשר בשנה הבאה לשווק חופשה פסטורלית באי שנמצא באגמוס בפארוס הלאומיים ברמת גנוס. לא צריך טיסה, אפשר להגיע באוטובוס.

היוונים זורמים ולא ממהרים לשום מקום. כדי לשכור קטנוע אתה לא צריך רישיון נהיגה, ולראות מישהו רוכב על אופנוע של 1,000 כוח סוס בלי קסדה זה לגמרי לא מפתיע. אני רק מקווה שנושא הרישוי של רופאים במדינה מסודר יותר.

לפני שבועיים ארזנו את עצמנו ונסענו ליוון לחופשת בטן-גב עם קצת ציזקי וסופלקי בצל הקורונה, בתקווה שזה לא הצל היחיד שנמצא שם. הכרטיסים נקנו עוד לפני שהתחלואה עלתה ולפני שראש הממשלה המליץ לכולנו להישאר בבית ולהשתוף באיי תנועה. שדה התעופה היה ריק יחסית, ואחרי שמילאנו טפסים והצהרות בריאות בהיקפים שמספיקים לחתימה על משכנתא בבנק, יצאנו לדרכנו.

כולם מספרים תמיד שיוון מרוחקת רק שעה וחצי מישראל, אבל כשמוסיפים לפרוצדורה הרגילה בנתב"ג שלל בדיקות רפואיות, וכשאת זמן העלייה למטוס מקדים זמן ההכנסה של מטוש, הטיסה ליוון מרגישה כמו טיסה ליפן. מי שחושק היום בחופשה בחו"ל חייב לחדר את היכולות החשבונאיות, הסולולריות והאינטרנטיות שלו כדי להבין מתי בדיוק הוא צריך למלא איזה טופס, להיכן יגיע הקוד שיפעיל את התו הירוק, ואם מה שמופיע בתחתית הטופס זה אות ביוונית או ציור של מזרק.

האם כל נוסע חייב לבצע בדיקת קורונה לפני היציאה? האם המדינה שאליה אני נוסע היא ירוקה, כתומה, אדומה או שהיא סתם נשרפה בשמש? ומה קורה אם בזמן שאני באוויר המדינה החליפה צבע? האם מה שכתוב באתר משרד הבריאות מעודכן לגזירות האחרונות?

מתי זה בדיוק 72 שעות לפני הטיסה, והאם זה לפי שעון ישראל או שעון המדינה שנוסעים אליה? כמה זמן לפני הטיסה אני אמור למלא את הטופס שממלאים 24 שעות לפני הטיסה, והאם השעתיים שנדרשות כדי למלא אותו נחשבות בספירה?

האם כשאחזור אני צריך להיכנס לכידור? ומה עם הילדים? מתי אני צריך לנסוע כדי שהבידור של הילד יסתיים לפני החזרה לבית הספר? ואיך בדיוק אני אמור לדעת לחשב את זה, אם בבית הספר ישנתי בשיעורי מתמטיקה? בזמן הטיסה אתה עוטה מסיכה ושואל את עצמך מי מכל אלה שמקיפים אותך הוא תושב פדרס חנה, למה הוא לא עם מסיכה, ולמה הוא משתעל כל כך הרבה.

מכיוון שעבדכם הנאמן לא אוהב להיות מוגבל תחבורתית, החלטתי לשכור לבני המשפחה מכונית קטנה, כדי שנוכל לנוע בחופשיות ברחבי האי. באחד הימים, בעודי יושב באוטו בחניית המלון ומקרה אותו לרווחת בנות הבית, ניגשו לחלון שני גברתנים דוברי רוסית, שנראו כמו שומרי הראש של פוטיין. הם נופפו לעברי בידיים, תוך הפרחת מילים שלא הבנתי, ורגע לפני שאני מוסר להם את הארנק ונשבע שזה כל הכסף שיש לי, קלטתי את המילה "טקסי".

הבנתי שהם משוכנעים שאני מונית, ורוצים שאקח אותם לעיר. ניסיתי להסביר שאני לא מונית, אבל אחד מהם כבר התיישב במושב האחורי, והשני המשיך להציץ לי בחלון. חלק מסוים במוחי שירר לי שכל עבודה מכבדת את בעליה, וכניראה ביוון כל אוטו יכול לתפקד כמונית. אז למה שלא ארויח כמה יורו?

אבל החלק האחראי יותר במוחי התעקש בתוקף שאני לא בתחום, אין לי ביטוח להסעה מסחרית, ושני הבריונים יכולים גם להודיע לי בסוף הנסיעה שזה היה בעצם טרמפ, או לדרוש שאחכה להם, בזמן שהם קופצים לחנות התכשיטים הסמוכה עם גרבי ניילון על הראש.

למזלי, בנות המשפחה בדיוק הגיעו, עשיתי סימנים של "הן